

БЕРЕЗАНЬ

№12 (9663) П'ятниця, 19 березня 2021 року

Газета заснована
1 січня 1932 року

Передплатна ціна газети
на місяць – 19,00 грн

Крига скресла: перші 40 медиків Березанської громади вакциновані проти COVID

У вівторок, 16 березня, сорок працівників Березанського центру первинної медико-санітарної допомоги та центральної районної лікарні були вакциновані від COVID-19. Про це наступного дня проінформувала депутатів під час 6-ої сесії селищної ради 8-го скликання завідувачка амбулаторії групової практики сімейної медицини Березанки Наталія Олександрівна Делюк. Щеплення здійснила одна з дев'яти мобільних бригад, які обслуговують територію нашої області.

● Перед вакцинацією обов'язково вимірюється температура пацієнта.

◆ *Стало відомо*

● До депутатів з потрібною інформацією стосовно вакцинації від COVID звертається Наталія Делюк.

Звертаючись до загалу, Н.О. Делюк повідомила гарну новину, що паралельно з медиками розпочинається вакцинавання населення. Аби потрапити в чергу на щеплення, слід зв'язатися зі своїм сімейним лікарем і виказати власне бажання. Медики сформулюють щотижневе замовлення, згідно з яким й отримуватимуть необхідну кількість доз препарату.

Наталія Олександрівна наголосила, що вакцинація – процедура добровільна та безкоштовна й проводиться за письмовою згодою людини. Наразі вона здійснюється препаратом Covishield, який схвалений Всесвітньою організацією охорони здоров'я та є аналогом вакцини AstraZeneca й виготовляється за ліцензійною угодою в Індії.

Ін'єкція робиться внутрішньом'язово (в руку). В одному флаконі міститься 10 доз, які після відкриття можна зберігати не більше 6-ти годин. Саме тому важливо заздалегідь сформувати групу осіб, кількість яких була б кратною десяти.

Для проведення щеплень Березанська амбулаторія має обладнаний за усіма вимогами кабінет. Є також і мобільна бригада, яка виїжджатиме в населені пункти, де немає медиків та ФАПів. До неї входять лікарка (Н.О.

Делюк), яка здійснює попередній огляд людини, вимірює температуру та рівень кисню в крові й за відсутності протипоказань дозволяє зробити ін'єкцію. До бригади також входять медсестра, яка й виконає маніпуляцію, і реєстратор, який одразу внесе дані в електронну базу. Затим лікар ще півгодини спостерігатиме за станом пацієнта – чи немає надмірно виражених реакцій на препарат.

Всі побоювання стосовно того, що вакцина викликає утворення тромбів, наразі безпідставні, – наголосила Наталія Олександрівна. Згущення крові відбувається в судинах людей і саме собою, без введення медикаментів. І взагалі, всім, хто вже перетнув позначку в 40 років, навіть рекомендується приймати препарати, які запобігають утворенню тромбів.

Наявність хронічних хвороб – теж не перешкода для проведення щеплення проти COVID. Треба лише попередньо проконсультуватися зі своїм сімейним лікарем, який фахово порадить, як себе вести тій чи іншій людині. Вакцинуватися можна навіть онкохворим, виняток складають лише випадки, коли пацієнт проходить період

● Щеплення здійснюється препаратом Covishield, який схвалений Всесвітньою організацією охорони здоров'я та є аналогом вакцини AstraZeneca й виготовляється за ліцензійною угодою в Індії.

хіміо- чи радіотерапії. До безумовних протипоказань відносяться лише випадки, коли особа мала гострі алергічні реакції при попередніх вакцинаціях (від інших хвороб), а також наявність власних імуноглобулінів (антитіл) в достатній кількості після вже пере-

несеної коронавірусної хвороби.

Аби дізнатися рівень своїх антитіл, слід здати кров на аналіз (у Березанці – по понеділках та середах), бажано натщесерце. Якщо імуноглобулінів багато – щеплення робити не можна, якщо дуже мало або нема – можна робити ін'єкцію вакцини.

● Ну й останній етап – ін'єкція, яка сприятиме виробленню імунітету, здатного захистити людину впродовж року.

Після уколу люди можуть відчувати декілька днів невисоку температуру, ломоту в тілі та катаральні прояви. Однак все це в межах норми. Другу дозу рекомендується отримувати не раніше, ніж через пів року після першої. Імунітет до коронавірусної хвороби здатен зберігатися в організмі до одного року.

Аби проконсультуватися стовно запису в чергу на щеплення, можна телефонувати на "гарячу лінію": 0-800-60-20-19, (05153)2-12-22 (кабінет Н.О. Делюк, телефонувати в робочі години), а також своїм сімейним лікарем.

Л. ДЕХТЯРЕНКО.

ДТЕК ВДЕ починає будівництво першої черги Тилігульської ВЕС

ДТЕК ВДЕ і данська компанія Vestas – світовий лідер з виробництва вітротурбін – уклали договір на будівництво першої черги ДТЕК Тилігульської вітроелектростанції (ВЕС) потужністю 126 МВт. Майданчик будівництва вітрової електростанції знаходиться на березі Тилігульського лиману – неподалік від села Краснопілля. Для реалізації масштабного проекту в нашому регіоні буде створено кілька сотень тимчасових і десятки постійних робочих місць, що поліпшить соціально-економічний стан громади й збільшить податкові надходження до місцевого бюджету. Вже незабаром громада визначить проекти, що увійдуть до трирічного плану соціального партнерства. Загальний бюджет на їх підтримку складе 6,5 млн грн.

Перед початком будівництва першої черги ДТЕК Тилігульської ВЕС компанія

Новини "зеленої" генерації

розпочала аварійно-відновлювальні роботи ділянки дороги від траси М-14 до асфальтового полотна, яким мешканці дістаються з Березанки до Краснопілля. Окрім зазначеної ділянки, ДТЕК ВДЕ профінансує ямковий ремонт від перехрестя до стели дороги, що веде на Краснопілля й далі у бік Крутоярки (3 км). Наразі роботи вже йдуть повним ходом і продовжаться після будівництва ВЕС.

"Ми починаємо ще один важливий проект у відновлювальній енергетиці України. Залучаючи інвестиції в передові та інноваційні рішення, ми продовжуємо робити внесок у трансформацію енергетичного сектора та зміцнення енергетичної безпеки України, покращення довкілля та життя громад", – зазначив Маріс Кунцікіс, генеральний директор ДТЕК ВДЕ.

Будівництво такого великого інфраструктурного про-

екту, як ДТЕК Тилігульська ВЕС, продовжить активну діяльність ДТЕК ВДЕ у напрямку зміцнення енергетичної незалежності України. Робота першої черги нової вітроелектростанції потужністю 126 МВт сприятиме скороченню викидів CO₂ на 504 тис. тонн на рік.

На ДТЕК Тилігульська ВЕС буде встановлено 21 інноваційну вітротурбін компанії Vestas потужністю 6 МВт кожна. Завдяки новітнім розробкам вони здатні максимізувати генерацію електроенергії при слабкому та середньому вітрі. Нове покоління вітротурбін було запущено в промислове виробництво на початку 2021 року і однією з перших, де вони будуть встановлені, буде українська вітроелектростанція.

ДТЕК Тилігульська ВЕС стане третім спільним проектом данської та української компаній: у 2012-2014 роках була введена в експлуатацію Ботівська ВЕС потужністю 200 МВт, а у 2019 році – Орловська ВЕС потужністю 100 МВт.

I. ВОРОНОВА.

В Україні та світі відзначають

20 березня – Весняне рівнодення. Міжнародний день щастя.

21 березня – Всесвітній день поезії. Міжнародний день лісів.

22 березня – Всесвітній день водних ресурсів (День води). День таксиста.

23 березня – Всесвітній день метеоролога.

24 березня – Всеукраїнський день боротьби із захворюваністю на туберкульоз. День фтизіатра.

Батькам не чіпати!

"Пакунок малюка"

Понад 34 тисячі сімей з новонародженими дітьми з початку року отримали грошову компенсацію державної допомоги "пакунок малюка", трохи більше 16 тисяч сімей отримали цю допомогу у натуральній формі. Порядок надання при народженні дитини одноразової натуральної допомоги "пакунок малюка" затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 25.11.2020 №1180.

"Пакунок малюка" видається родинам новонароджених у закладах охорони здоров'я. Якщо у медзакладі немає такої допомоги або дитина народилася поза межами закладу охорони здоров'я або навіть за межами України, тоді "пакунок малюка" можна отримати в органах соціального захисту за місцем проживання чи перебування отримувача, подавши відповідну заяву не пізніше ніж через 30 календарних днів з дати народження дитини.

У разі неотримання "пакунка малюка" протягом цього терміну, отримувач має право звернутися до місцевого структурного підрозділу з питань соціального захисту населення для отримання грошової компенсації відповідно до Порядку та умов реалізації пілотного проекту "Монетизація одноразової натуральної допомоги "пакунок малюка" у 2020-2021 роках, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 29.07.2020 №744 "Деякі питання реалізації пілотного проекту з монетизації одноразової натуральної допомоги "пакунок малюка".

Одержувачі грошової компенсації, які отримали кошти на соціальні картки, можуть придбати дитячі речі в закладах торгівлі, що приєдналися до реалізації пілотного проекту.

Станом на 3 березня 2021 року Реєстр закладів торгівлі налічує понад 3,5 тис. магазинів, у тому числі, Інтернет-магазини. Реєстр можна подивитися за посиланням <https://www.msp.gov.ua/content/pakunok-malyuka.html>.

Департамент комунікацій секретаріату Кабміну.

Пандемія

ІНФОРМАЦІЯ ПРО COVID-19

Станом на 10:00 17 березня в Україні 1 489 023 лабораторно підтверджених випадки COVID-19, з них 28 986 летальних, 1 237 676 пацієнтів одужало. За добу зафіксовано 11 833 нових випадки.

За даними Міністерства охорони здоров'я коронавірусна хвороба виявлена: Вінницька область – 48 063 випадки; Волинська – 42 928; Дніпропетровська – 80 219; Донецька – 51 284; Житомирська – 60 805; Закарпатська – 48 319; Запорізька – 72 665; Івано-Франківська – 74 134; м. Київ – 148 831; Київська область – 83 740 випадків; Кіровоградська – 11 491; Львівська – 89 008; Луганська – 15 846; Миколаївська – 46 670; Одеська – 93 875; Полтавська – 49 166; Рівненська – 52 107; Сумська – 51 804; Тернопільська – 47 442; Харківська – 91 510; Херсонська – 22 451; Хмельницька – 53 816; Черкаська – 51 607; Чернівецька – 63 418; Чернігівська область – 37 824 випадки.

Увага, при виникненні підозр щодо захворювання на коронавірус телефонуйте на номери "гарячих ліній" у медзакладах Березанки: (05153)2-16-30, 2-14-02, 2-12-22.

Станом на 10:00 17 березня в Миколаївській області зареєстровано 459 нових випадків COVID-19. Всього захворювань за місцем проживання: м. Миколаїв – 31 079; м. Первомайськ – 1 515; м. Южноукраїнськ – 1 485; м. Вознесенськ – 1 159; м. Очаків – 905; колишні райони: Арбузинський – 559; Баштанський – 624; Березанський – 573; Братський – 406; Березнегубатський – 283; Веселинівський – 454; Вітовський – 1 709; Вознесенський – 437; Врадіївський – 353; Сланецький – 199; Доманівський – 609; Казанківський – 491; Кривоозерський – 294; Миколаївський – 646; Новобузький – 426; Новоодеський – 1 033; Очаківський – 412; Первомайський – 532; Снігурівський – 490.

Вода – наш безцінний скарб

Рівно 29 років тому на конференції ООН з охорони навколишнього середовища 22 березня було оголошено Днем водних ресурсів. З тих пір щороку в усьому світі відзначають День води.

Вода – один з найважливіших компонентів біосфери, основа життя на Землі, яка є одним з найголовніших видів природних ресурсів. Поняття водні ресурси охоплює всі води нашої планети, що перебувають у вільному, хімічно не зв'язаному стані. Вони у широкому розумінні складаються з вод Світового океану та поверхневих (ріки, озера, водосховища, ставки) і підземних вод суходолу, а також вод, зосереджених у льодовиках, заболочених і перезволожених ґрунтах, в атмосфері. У вузькому розумінні до поняття водні ресурси належать поверхневі та підземні води певної території й акваторії, придатні для використання у сільськогосподарському й промисловому виробництві та для задоволення комунально-побутових потреб

населення. Водні ресурси є стратегічним, життєво важливим природним ресурсом, що має особливе значення. Вони є національним багатством кожної країни, однією з природних основ її економічного розвитку. Вони забезпечують усі сфери життя і господарської діяльності людини, визначають можливості розвитку промисловості й сільського господарства, розміщення населених пунктів, організації відпочинку й оздоровлення людей.

Із загальної поверхні планети, площа якої становить 510 млн км², вода займає 70,8%. Але більше як 98% усіх водних ресурсів планети становлять води з підвищеною мінералізацією, які мало придатні для господарського використання. Частина прісних вод, придатних для господарського споживання, складає всього 4,2 млн км³ (0,3% загального об'єму гідросфери). Більша частина населення планети страждає від нестачі води або від її незадовільної якості. Україна належить до держав з недо-

статнім забезпеченням водними ресурсами і є однією з найменш водозабезпечених країн Європи.

Водні об'єкти України вкривають 24,2 тис. км², що становить 4,0% від її загальної території (603,7 тис. км²). До цих об'єктів належать річки, озера, водосховища, ставки, канали тощо. Територія України має не дуже густу річкову мережу (середнє значення – 0,34 км/км²), в нас нема великих природних водойм та багатих запасів підземних вод. Болота, що були природним регулятором водності річок, нині наполовину осушені.

Міжнародні експерти Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ) встановили, що понад 60% захворювань у світі зумовлені вживанням недоброякісної води. Отож сьогодні вода розцінюється не тільки як природний ресурс, вона має ще й яскраво виражену соціальну значимість. На підтвердження цьому Міністерською декларацією Всесвітнього Водного Форуму

Є така дата

у Гаазі в 2000 році, Міжнародною конференцією по прісній воді (Бонн, грудень 2001 року) якість води була визнана основним показником збалансованого розвитку суспільства, його безпеки й існування в цілому. Саме тому забезпечення наших громадян та галузей економіки доброякісною водою є одним з пріоритетних завдань соціально-економічної політики для України. Раціональне використання природних ресурсів (у нашому випадку – водних), гармонізація взаємин людини та природи, охорона навколишнього середовища – ці питання відносяться до найбільш актуальних проблем сьогодення, бо торкаються кожного жителя планети, оскільки від їхнього вирішення залежить майбутнє всього людства.

Кам'янська дільниця регіонального офісу водних ресурсів у Миколаївській області, за матеріалами Інтернет-видань.

1956-ий: закон про пенсії, озеленення та "кіна не буде"

1956 рік був знаменним у багатьох подіях. Звісно, що в пам'яті тих, хто цікавиться історією СРСР, це був рік XX з'їзду партії та викриття культу особи Сталіна. Та не менш цікавий він і тими рішеннями, які були прийняті та які істотно змінили життя людей, в тому числі й в сільській місцевості.

По-перше, було прийнято новий Статут сільсько-господарської артілі, згідно з яким, крім усього, колгоспникам гарантувався аванс та можливість одержувати зарплату не тільки продуктами.

По-друге, з'явився Указ про скорочення тривалості робочого дня у передвихідні та передсвяткові дні. Відтепер робітники та службовці працювали в такі дні по 6 годин, тобто на дві менше, ніж раніше.

По-третє, збільшувалася тривалість відпустки для жінок у зв'язку із вагітністю та пологами. Замість 77 днів, як було раніше, з 1 квітня 1956 року вона становила 112 днів.

По-четверте, з 1 вересня скасовувалася плата за навчання у старших класах середніх шкіл, у середніх спеціальних та вищих навчальних закладах.

Ну і, нарешті, з 1 жовтня 1956 року почав діяти Закон про державні пенсії. Відтоді право на пенсію по старості мали чоловіки віком від 60 років, за наявності стажу роботи 25 років, жінки – по досягненні 55-ти років та стажу 20 років. Мінімальний розмір пенсії становив 300 карбованців на місяць, максимальний – 1 200. Принагідно наведу деякі ціни 1956 року: хліб білий – 3 крб.; хліб чорний – 1 крб.; м'ясо (телят.) – 12 крб 50 коп.; риба (судак) – 7 крб (карась і бичок, мабуть, за рибу не вважалися. – Авт.); молоко (1 л) – 2 крб 24 коп.; масло – 27 крб 80 коп.; яйця (десяток) – 8 крб 35 коп.; олія – 17 крб; горілка – 22 крб 80 коп.; взуття – 188 крб; ситець (1 м) – 6 крб; автомобіль "Москвич" – 9 000 крб.

Потрібно зауважити, що на тодішню пенсію в 300 крб (її отримувала більшість колгоспників) не дуже й розженешся, та й на зарплату теж. А вона тоді становила: у колгоспників – 458 крб, у працівників МТС – 449 крб, в торгівлі – 553 крб, медики одержували 521 крб, а вчителі – 742 крб.

ЖИВИЛЬНІ КУБИКИ В ЛИМАНАХ

Кожен колгосп Березанщини виділяв у ті роки (1950-ті) частину земельних угідь під вирощування городина. Овочівництво, якщо ним займалися відповідально, давало непоганий дохід господарствам. Однією з кращих по праву вважалася городня бригада колгоспу ім. Леніна (Лимани), якою керував Яків Горбуров. В 1955 році його бригадою було вирощено і зібрано урожай капусти у два з половиною рази більший, ніж роком раніше. Добре вродили баклажани, помідори та інші овочі. Секрет успіху крився у вирощуванні розсади в живильних кубиках і в парникових матях, сплетених з комишу. Для виготовлення живильних кубиків потрібно було змішати три частини гною-спіцю з однією частиною дернової

землі. На кожен центнер такої суміші додати 1 кг суперфосфату. На початку січня 1956 року члени бригади приступили до виготовлення цих диво-кубиків. За декілька днів Анастасія Бурякова, Пелагія Ярошенко, Фрося Берченко та Клавдія Громова зробили 15 тисяч живильних кубиків, а в другій зміні відзначилися Марія Коржова, Ганна Громова та Клавдія Круглікова, які за два дні додали ще 5 тисяч. Всього бригада Горбурова зобов'язалась виготовити 45 тисяч штук.

На плетінні парникових матів добре попрацювали Олександра Громова й Марія Корінецька, які полагодили старі та сплели 75 нових матів, а Юрій Громовий заготував для парників 40 тонн кінського гною. В цілому бригада планувала одержати капусти – 150 центнерів з гектара, помідорів – 130 ц/га, огірків – 120 ц/га. Для підвищення врожайності біля криниці встановили нафтодвигун, який подавав воду на грядки.

ДОПОМОГА ІНТЕЛІГЕНЦІЇ В МАТІЯСОВОМУ

Проблемами колгоспу переймалися не тільки члени самого господарства, а й вчителі, учні, сільська інтелігенція. В колгоспі ім. Щорса (Матіясове) Євгенія Кошова (секретар сільради), Віктор Шевченко (завклубом), Поліна Тодорова (сільський бібліотекар), Варвара Кравцова (діловод школи), Наталія Архипенко (завідуюча сепараторним пунктом) взяли за виростити на 17 гектарах високий врожай кукурудзи. Ця ланка вже в лютому почала для цього інтенсивну роботу: заготовила добрива, підготувала насіння, виготовила 5 тисяч перегнійно-земляних горщиків для підсадки зріджених гнізд.

Відзначилася 1956-го і матіясівська молодь, яка самовіддано трудилася під час збиральної кампанії. Іван Громовий сумлінно працював помічником комбайнера, Раїса Стратула, Надія Манзарук та Лена Колінко перевиконували норми на вивозі зерна, моторист Дмитро Манзарук за зміну пережарив 75 ц зерна. Добре попрацювали і шофер Олександр Ларин, молоді працівниці Люба Столецька, Валентина Шевченко, Ніна Спришевська та Раїса Таттарчук. Відзначився й учень Матіясівської школи Микола Спришевський, який відвозив безтаркою зерно від комбайнів, вдвічі перевищуючи норму.

ОЗЕЛЕНЕННЯ РАЙОНУ

На початку квітня на теренах Березанщини було проведено декадник лісу й саду. Самовіддано працюючи відповіді на постанову про озеленення території району учні Василівської семирічної школи. Вони висаджували дерева на ділянці вздовж траси Миколаїв-Одеса. Найкраще працювали семикласники Микола Поліщук і Пет-

На світлині – представники шкільної сільської інтелігенції села Матіясове (зліва направо): нижній ряд – Любов Семенівна Сурвшо, Олена Дмитрівна Архипенко, Марія Гордіївна Колінко, Варвара Кирилівна Кравцова; стоять – Лідія Ілларионівна Кур'єрова, Любов Григорівна Шевченко та Олександра Опанасівна Носенко.

ро Тулина, які викопали по 13 ямок, а Степан Андрощ, Станіслав Непомнящий та Роман Степаненко – по 12. Добре попрацювали й дівчата Надія Кухарик та Віра Веселова.

Учні Березанської школи, серед яких виділилися Володя Дубина, Агла Шаповалова, Володя Кузьменко, Толя Заяць, Шура Михайлик, Володя Панченко, Шура Назказнюк та Валя Шевченко, дружно вийшли саджати молоді деревця від селища до траси.

А от робітники радгоспу ім. Петровського одностайно вирішили включитись в озеленення у вільний від роботи час. Особливо відзначились на посадці декоративних та фруктових дерев працівники відділку №1 Н. Роменський, Ф. Мазурок, С. Шевченко, І. Плохой та Т. Архипов.

Учні Лиманівської школи проявили ініціативу і на пришкільній ділянці та на подвір'ї школи посадили 100 фруктових і декоративних дерев. Сто кущів винограду на дослідній ділянці також висадили учні другого та четвертого класу, де класним керівником М.О. Громова. Деякі школярі, порадившись між собою, вирішили посадити молоді деревця й біля садіб колгоспниць. Так біля подвір'я Ірини Цап висадили 8 дерев, а у Варвари Найдзюнової – 10. А ось комсомольські села, крім Любові Горбурової, Валентини Коржової та Михайла Лежненка, не виявили бажання попрацювати на озелененні рідного села. За це комсомольська організація колгоспу була гостро розкритикована в районці.

Молодий сад на площі 4 га та молодий виноградник (7 га) заклали й у колгоспі "Серп і Молот" (Аннівка, Олександрівка). Старанно попрацювала на посадці комсомольсько-молодіжна ланка, яку очолювала ланкова з промовистим ім'ям та прізвищем Лідія Рислінг. Члени ланки Марія Масіна, Майя Ротар та Людмила Жердецька щодня виконували й перевиконували свої завдання. Сад та виноград-

ник були посаджені всього за п'ять днів.

А ось у колгоспі ім. Хрущова (Краснопілля) викинули гроші на вітер. Для озеленення господарство придбало 35 тисяч молодих дубків, звісно розраховувавшись за них з колгоспної каси. Придбали й... забули! Лише через місяць голова колгоспу Камбуленко та агроном Калюк "згадали" про погано присипані землею саджанці, більше ніж половина яких засохла. Про що і було складено відповідний акт. Правда в самому акті вказали, що понад половину саджанців виявились "неякшими".

КУЛЬТУРНА РОБОТА В РАЙОНІ

Основою культурно-освітньої роботи на селі був клуб. В 1956 році на території Березанщини функцінувало 18 сільських, майже стільки ж колгоспних та бригадних клубів. Крім того, 7 клубів при МТС та радгоспах і 30 сільських бібліотек. Тодішній клуб – це організація проведення дозвілля не тільки сільської молоді (хоч для неї, звісно, в першу чергу), а й всіх інших мешканців села. Це й демонстрація кінофільмів, і робота гуртків, проведення культурних заходів і, звичайно, танці. Там, де ця робота проводилася належним чином, була підтримка з боку господарств і створені відповідні умови. Найбільш ефективно того року працювали культурні заклади в Малаховому, Василівці та А.-Зориному. В цих клубах було зроблено капітальний ремонт, придбано меблі та інше обладнання, будівлі забезпечено електроосвітленням.

Зовсім інша картина спостерігалася в найбільшому на той час населеному пункті району – Анатолівці. В селі, де був колгосп, лікарня, МТС, середня та початкова школи, інші установи, приміщення клубу було в жахливому стані й трималося на підпорках. Взимку воно ніколи не опалювалось. Стільців і лавок майже не було, й тому коли демонструвався фільм чи проходили збори присут-

ні змушені були стояти або приносити стільці з дому. Ні правління колгоспу, ні сільська рада на таке становище не звертали ніякої уваги.

Затримувалося будівництво клубів у Краснопіллі та Журівці. (Щоправда в листопаді клуб у Журівці добували і він розпочав свою роботу. – Авт.)

В деяких селах завідувачами клубів працювали випадкові люди, тому там не проводилось ні виступів художньої самодіяльності, ні будь-яких інших заходів. Як, наприклад, у Лиманах. Завклубом Лежненко для молоді, якої в селі було багато, не організував жодного гуртка. Кінофільмами цей клуб теж не "балували", привозили лише 2-3 рази на місяць. Тож т. Лежненко тільки й знав собі: відкріє клуб у суботу, через деякий час закриє, і знову чекає тиждень, щоб повторити те ж саме. Навіть за порядком не слідкує. Така робота, звісно, нікого не задовольняла.

Ситуація з демонстрацією фільмів у селах була дуже поганою. В деякі села кінопересувка приїжджала 2-3 рази на рік. Кінофільми демонструвалися переважно старі, ще й на півліч низької якості. Тому задоволення від перегляду не було ніякого. Та й із показом фільмів, що набули розголосу, виникали часом дивні речі.

"ЛЕДІ ГАМІЛЬТОН" У МАЛАХОВОМУ

23 грудня кіномеханік села Малахове Баринів вивісив рекламу, що цього дня буде демонструватися фільм "Леді Гамільтон". Однак понад двісті глядачів, які зібраних в сільському клубі, картину з неперевершеними Вів'єн Лі та Лоренсом Олів'є в головних ролях так і не побачили. Сам кінофільм в село привезли, а ось кіномеханік того вечора так у клубі й не з'явився. Так що, адмірал Нельсон повів англійську ескадру в останній для себе бій повз Малахове...

СМІЛІВІЙ ВЧИНОК У КРАСНОПІЛЛІ

"В житті завжди знайдеться місце для подвигу". Цей вислів класика радян-

ської літератури Максима Горького якнайкраще підходить до вчинку учня 3-го класу Краснопілляської семирічної школи Леоніда Резнікова. Біжучи зранку на уроки, він почув, що від ставка доносяться чийсь крики. То кричала дівчинка, що провалилася в ополонку і почала тонуть в крижаній воді. Хоч лід був крихким і тріщав у нього під ногами, Леонід не розгубився. Поповзом він підібрався до потерпілої та витягнув її з ополонки. Це була учениця 4-го класу Євдокія Коваль.

ТОРГІВЛЯ

БЕЗ ПРОДАВЦЯ

Сільські споживчі товариства (ССТ), що обслуговували магазини району, часто й справедливо критикували і за дефіцит товарів, і за халатне ставлення до роботи деяких сільських продавців, які працювали за власним розпорядком, і за торгівлю з-під прилавка тощо. Однак новаторські форми торгівлі подеколи з'являлися і в ССТ. Так, під час жнив працівниками Березанського споживчого товариства було організовано торгівлю без продавця на току першої бригади колгоспу ім. Енгельса. Продавалися цигарки, сірники, туалетне мило, цукор, газована вода та інші товари. Проведені чотири ревізії недоліків не виявили. І колгоспники, і механізатори були дуже задоволені таким сервісом і вдячні за це працівникам споживчого товариства.

"ШВИДКА ДОПОМОГА" МЕХАНІКА

ЛАВРЕНТЬЄВА

Зранку 12 липня (під час жнив) дільничний механік Т.-Березанської МТС В. Лаврент'єв одержав завдання надати допомогу агрегату комбайна М. Грищенко в колгоспі ім. Леніна (Лимани) і разом із шофером В. Демонним вирушив ремонтувати поломку. Проте, як в народі влучно підмітили, – "нормальні герої завжди ідуть в обхід". Шлях механіка Лаврент'єва спочатку проліг через Федорівку, вірніше через крамницю цього села. Згодом ремонтники "відмітили" у буфеті села Коблеве і в такому стані після 5-ої години вечора з'явилися у Лиманах, що сам комбайн вони ще бачили, а от згадати, для чого він призначений, вже не змогли.

"ПІДПРИЄМЦІ" 1956-го

Сусідні колгоспи "Серп і Молот" та ім. Молотова спільними зусиллями побудували в Дмитрівці гарний став. Розвели рибу, зокрема дзеркального коропа. Було де напувати худобу, займатися птахівництвом. Та й виллов риби обіцяв колгоспам дати прибуток. Однак деякі з колгоспників, такі як Микола Ходченко та Геннадій Колісніченко, замість роботи почали цілими днями просиджувати з вудочками на ставку, а Ілля Коломієць навіть продавав рибу по 5 карбованців за кілограм, що викликало обурення в жителів села. Вони вимагали від правління колгоспів вжити рішучих заходів до таких "підприємців".

Продовження на 6-ій стор.

Головне у професії таксиста – вміти чекати

У кожного таксиста – своє цікаве й наповнене подіями життя. Не всі з них прийшли в професію за покликанням. Хтось раніше був робітником, хтось вчителем або інженером. Але, врешті-решт, з часом всіх їх об'єднало одне слово – “таксі”. Для них робота стала сенсом життя, їхнім способом існування. 22 березня таксисти всього світу й України відзначають своє професійне свято. Тому я зустрілася з одним із представників цієї професії, аби поцікавитися особливостями праці. А вже багато хто з нас користувався їхніми послугами, але лише одиниці замислювались над тим, як це – бути таксистом. Олег Вороненко – наш місцевий представник в цій справі – охоче поділився поділитися своїм досвідом.

Олег – уродженець смт Роздільне Одеської області. Деякий час проживав у перлині Півдня – Одесі, а в 1978-му разом з батьками переїхав до Тронки Березанського району, на той час молодого військового містечка, яке розвивалося й потребувало кваліфікованих кадрів. З часом закінчив Данилівську восьмирічку та 9-10-ий клас Чапаєвської школи. Його й зараз згадують як одного з найкращих учнів. Улюбленими предметами для нього були математика й фізика, тож не дивно, що після здобуття середньої освіти він вступив до тоді ще Одеського інституту народного господарства, де здобув спеціальність комп'ютерного програміста.

У 1985-му Олег одружився й переїхав до Березанки, тут певний час працював у школі лаборантом, викладав інформатику та заміняв за потреби вчителя на уроках математики й фізики. Ті часи він згадує з особливим теплом в очах, розповідає про те, як шукав підхід до дітей, застосовував різні способи, щоб правильно пояснити матеріал. “Адже математика

– це точна наука, і якщо не зрозуміти ази, то далі з місця не зрушиш. Було певною мірою складно, але задоволення від того, коли твої учні розуміють тебе, – не зрівняти ні з чим. До всього треба підходити творчо й з добротою”, – ділиться тонкощами викладання Олег Євгенійович.

Але так склалося, що зі школи довелося піти. Шукаючи шляхи заробітку, він якось загорівся ідеєю – а чи не спробувати себе в ролі таксиста?

Водити автомобіль Олег навчився сам ще в юності. Першим його автомобілем був ВАЗ-21013 зеленого кольору, він його просто обожнював. Але, на жаль, в одній із комерційних поїздок до Одеси авто вкрали. Чоловік був у розпачі, автомобіль був йому просто необхідним для роботи. Тому вирішив придбати ще один, дешевенький. Цього разу Олег машину особливо не обирав, а просто взяв першу-ліпшу на авторинку. Це був пошарпаний “жигуль”, якого щодня доводилося лагодити. “Я так часто займався ремонтом цієї машини, що в кутку мого

гаража “стояли” робочі джинси”, – сміється зараз Олег.

З часом, серйозно вирішивши зайнятися таксуванням, довелося придбати вже новеньке авто, щоб воно було комфортним та надійним. “А оскільки моя дружина, Тамара Миколаївна, має юридичну освіту, то вона одразу ж настояла на тому, щоб оформити все законно. Зараз я маю ліцензію на перевезення по всій Україні, постійно проходжу техогляди, сплачую податки. Тобто виконую все те, що повинен робити справжній професійний таксист”.

Олег Євгенійович таксує вже шість років, тож знає всі нюанси цієї професії. “Водій таксі повинен мати певні якості для того, щоб бути успішним в роботі. Безпечна манера керування автомобілем – найважливіша складова. Але, звісно, важливий і людський фактор. Часто,

коли тільки пасажир сідає в автівку, я одразу розумію, якою буде поїздка – навчився відчувати людей. Ціную тактовних попутників, не долюблю зарозумілих. На щастя, другі в меншості”, – розповідає Олег.

Одним із принципів цієї скромної та порядної людини є те, що він не бере оплату за очікування. А буває, що й підвозить безплатно, коли бачить, що в пасажирів трапився якийсь неприємний випадок. “Я без тих грошей не збіднію, а від доброї справи на душі стає приємно й легко”. Як наслідок, за роки роботи багато пасажирів стали його постійними клієнтами, добрими знайомими та навіть друзями. Одного літа, відпрацьовуючи сезон в Коблівській зоні відпочинку, сім'я з маленьким хлопчиком, яку Олег підвозив, поцікавилась, де можна відіти дельфінарій? За роз-

мовою з'ясувалось, що малий має неабиякі проблеми з мовленням. Тоді Олег Євгенійович не взяв плату за проїзд з цих людей, мало того – дістав їм квитки в перший ряд дельфінарію. Вистава з дельфінами й безпосередній контакт з ними так вразили хлопчика, що він почав розмовляти! І зараз вже три роки поспіль ця родина дуже вдячна Олегові, чоловік і дружина телефонують, вітають зі святами, запрошують в гості та називають “другим татусем” свого сина.

Взагалі Олег Євгенійович дуже тепло розповідає про свою роботу: “Працюючи влітку в Коблево, всі водії, продавці, управляючі базами відпочинку відчувають себе однією великою сім'єю. Хлопці-водії завжди допоможуть при необхідності, підтримають та виручать в складній ситуації. Мені в цьому плані з колегами

дуже пощастило”. Пошастило Олегу й з родиною, де його люблять, розуміють і цінують. На моє запитання, що подобається йому в професії таксиста, Олег відповідає не одразу: “Не можу виділити, що подобається найбільше. Як на мене, коли ти збираєшся щось робити, тобі це апіорі має бути до вподоби. Головне для мене, як для водія, – безпека пасажирів. Вони потребують позитивних емоцій, відчуття комфорту та безпеки. Те, що від мене залежить, – роблю, до обов'язків своїх ставлюся сумлінно, по-іншому просто не вмію”.

В літературі та кінематографі професію таксиста описують як найбільш захопливу, але одночасно й небезпечну. Зі слів досвідчених водіїв, вона достатньо романтична й цікава. Це й не дивно, бо саме водій автівки з “шашечками” перевозить велику кількість пасажирів щоденно. При цьому кожний новий клієнт – це окрема історія, світ зі своїми проблемами та успіхами. Таксист повинен мати не лише високий клас водіння, але й володіти навичками спілкування з людьми. А це не кожному до снаги. Тож у їхнє професійне свято мені дуже хочеться побажати нашим дорогим таксистам зеленого світла на дорозі, дуже багато вдячних пасажирів і величезної каси. І, як пасажирів, сказати спасибі – за нелегку працю, за швидку й безпечну їзду!

О. МУЗИЧЕНКО.

1956-ий: закон про пенсії, озеленення та “кіна не буде”

Закінчення.
Початок на 3-ій стор.

“СТРАШНИЙ” СОН ДРУЖИНИ ГОЛОВИ КОЛГОСПУ

Від справедливої критики та висміювання в районній газеті не були застраховані керівники будь-якого рангу. Особливо діставалося на горіхи головам колгоспів. Дружина одного з них, який керував господарством ім. Тельмана, Л. Чаплигіна два роки (відтоді, як її чоловік став головою) зовсім не брала участі в колгоспному виробництві. Тобто, кажучи по-простому, – вилежувалася вдома. Тому і снилися “бідолашні” “страшні” сни, в яких її кличуть на роботу до колгоспу...

РАДІОФІКАЦІЯ СІЛ ТА БУФЕТ У ШКОЛІ

Ну і за традицією завершити наш екскурс у 1956 рік хочеться на приємній ноті. З кожним роком збільшувалася в районі радіомережа. У Тузлівському радіовузлі було встановлено нову апаратуру, яка дала змогу радіофікувати села Рибаківку та Коблеве. А у Вікторівці та Лиманах місцеві мешканці вже мали змогу слухати радіопередачі – 275 будинків цих сіл того року було радіофіковано.

У Краснопільській семирічній школі почав працювати буфет. Крім кондитерських виробів, хліба та ковбаси

там можна було також купити зошити, підручники, олівці, пера тощо. Продавчиня Людмила Грек добре обслуговувала покупців, щодня продаючи товар на 300-350 карбованців.

ОЛІМПІАДА ХУДОЖНЬОЇ САМОДІЯЛЬНОСТІ

На початку квітня протягом двох днів у приміщенні районного Будинку культури проходила шкільна районна олімпіада художньої самодіяльності. В ній взяли участь учні 17-ти шкіл. Краще за інших виступили представники Т.-Березанської середньої школи. Свій виступ учні розпочали добре продуманим літературним монтажем. Особливе захоплення присутніх викликав нещодавно створений шкільний духовий оркестр, який виконав цілий ряд пісень і танців. Теплими оплесками глядачі підтримали березанських першокласників, які танцювали “Яблучко”, та учнів четвертого класу Сиваєву, Шаповалову, Лозенку, Ходакову, що талановито продемонстрували танець “Бульба”.

Сподобалися присутнім у залі й хорові колективи з Малахівської та Краснопільської семирічних шкіл, й учень першого класу з Краснопілля Григорій Бураль, який майстерно продекламував байку “Ведмідь”. Натхненно виконала пісні “Про маму” і “Муха” першокласни-

ця Василівської семирічної школи Люба Москвичова. Запам'яталися глядачам і виступи учнів Адамівської семирічної та Анатолівської середньої шкіл. На жаль, такі школи як Дмитрівська, Рибаківська, Тузлівська та Коблівська прибули на олімпіаду слабо підготовленими, з короткими та мало цікавими програмами.

У підсумку перемогу в цьому творчому огляді святкувала Т.-Березанська школа, друге місце поділили між собою Адамівка та Краснопілля, третє місце дісталось колективу Анатолівської середньої школи.

ВОЛЕЙБОЛЬНЕ ДЕРБІ: ТУЗЛИ-ТАШИНЕ

В середині 1950-их найгарячіші футбольно-волейбольні баталії проходили між командами колгоспів ім. Фрунзе (Тузли) та ім. Жданова (Ташине). Саме в цих селах спортивно-фізкультурна робота велася на високому рівні. По декілька разів на рік команди цих населених пунктів зустрічалися між собою. І якщо у футболі перемогу здобувала то одна, то інша команди або гра закінчувалася внічию, то волейболісти з Тузлів не мали собі рівних. Причому, не тільки в поєдинках з ташинцями (з понад 20-ти зіграних матчів між собою за чотири роки ташинці тріумфували лише один раз. – Авт.). Волей-

Передовики тваринництва нашого району (зліва направо): Валентина Янковська, Софія Маланчук, Пелагія Зеленко, Олександр Шостак, Клавдія Шишкіна.

больна команда колгоспу ім. Фрунзе по праву вважалася найсильнішою в районі!

РАЙОННА СПАРТАКІАДА

В 1956 році спортивне життя на Березанщині порівняно з попередніми роками значно поживалося.

Було проведено ряд цікавих змагань з різних видів спорту – на Кубок добровільного спортивного товариства “Колгоспник”, районну спартакіаду. Збірна команда району взяла участь у футбольному турнірі на Кубок газети “Південна правда”, дійшовши до чвертьфіналу та попередньо обігравши своїх непримиримих суперників з Широколанівського району. З широколанівцями, до слова, наші футболісти

зустрічались найчастіше і постійно їм поступались. І ось нарешті вдалось перемогти! А в 1/8 фіналу березанці в гостях здолали команду з Очакова.

Крім футболу та волейболу, найбільш популярними на Березанщині були легка атлетика, велогонки та стрільба. З червня було проведено районну спартакіаду, в якій взяли участь 16 фізкультурних колективів. Чемпіонами стали: в бігу на 100 м – І. Потриваєва з колгоспу ім. Потриваєва, на 1500 м – М. Донева з Прогресівки. У стрибках в довжину перше місце поділили В. Дубина (к-п ім. Енгельса) та Ю. Грабовський з Березанки, найвище стрибнув ана-

толівець М. Корякін. В метанні диска першим став А. Восков (к-п ім. Кагановича), а ядро найдаліше метнув В. Дубина, ставши таким чином дворазовим чемпіоном спартакіади. У футбольному турнірі несподівано перемогла команда Т.-Березанської школи, здолавши команди радгоспу “Т.-Березанський” – 3:0 та колгоспу ім. Потриваєва – 3:1.

У змаганні з велогонки на 25 км, які відбулися 27 травня, тріумфував учень 10-го класу Березанської середньої школи Володимир Дубина, другим став Горенко, працівник риболовецької артілі ім. Шевченка (Коблеве).

(Далі буде.)

Б. ГАМУГА.

Події наступного тижня в історичному екскурсі

21 березня
1961 – відбувся перший концерт групи The Beatles (Ліверпуль, The Cavern Club).

22 березня
1989 – під час випробувального польоту літака Ан-225 "Мрія" встановлено 109 світових рекордів.

23 березня
1876 – електротехнік і винахідник Павло Яблочков запатентував електричну лампочку.

1891 – у Великій Британії вперше використана сітка для футбольних воріт.

1950 – засновано Все-

світню метеорологічну організацію. Цю дату відзначають як Всесвітній метеорологічний день.

24 березня
1882 – Роберт Кох повідомив про відкриття збудника туберкульозу.

25 березня
1857 – було уперше сфотографовано сонячне затемнення.

26 березня
1995 – у перших семи країнах ЄС вступили в дію Шенгенські угоди про скасування візового контролю на кордонах.

Цього тижня народились

21 березня

1889 – Олександр Вертинський, естрадний артист українського походження, кіноактор, композитор.

1895 – Леонід Утьосов, актор, співак, керівник оркестру.

1929 – Юрій Мушкетик, український письменник.

22 березня
1842 – Микола Лисенко, український композитор ("Наталка Полтавка", "Тарас

Бульба", "Енеїда"), піаніст, диригент.

1923 – Марсель Марсо, французький актор-мім.

23 березня
1926 – Арчіл Гоміашвілі, актор театру та кіно (Остап Бендер у фільмі "Дванадцять стільців" Леоніда Гайдая).

24 березня
1900 – Іван Козловський, український співак, ліричний тенор, власник незвичного тембру й високої вокальної техніки.

1906 – Клавдія Шульженко, радянська й українська співачка й акторка.

25 березня
1950 – Борис Бурда, популярний український гравець в інтелектуальних телешоу ("Що? Де? Коли?", "Брейн-ринг"), телеведучий.

1976 – Володимир Кличко, український боксер у суперважкій ваговій категорії, экс-чемпіон світу за версіями WBO, IBF, IBO, The Ring, WBA.

26 березня
1949 – Патрік Зюскінд, німецький письменник і кіносценарист, автор романів "Контрабас", "Парфумер", "Історія пана Зоммера".

27 березня
1963 – Квентін Тарантіно, американський кінорежисер.

Визначено переможців зональних ігор з баскетболу

✦ Спорт

9 БЕРЕЗНЯ на базі Березанської дитячо-юнацької спортивної школи відбулися фінальні змагання III етапу XX обласних спортивних ігор з баскетболу 5x5 серед юнаків загальноосвітніх навчальних закладів Миколаївської області. У протистояннях взяли участь 3 збірні команди Березанської, Коблівської та Веснянської об'єднаних територіальних громад.

Першу гру провели між собою команди Коблівської та Веснянської громад, в якій з рахунком 33:25 перемогу здобули коблівські спортсмени. У другій веснянській баскетболісти знову віддали перемогу – на цей раз березанцям. Рахунок поєдинку 42:13 на користь останніх. Затим за першість поборолась збірна Коблівської та Березанської громад. У запеклій боротьбі з мінімальним відривом (22:25) омріяну перемогу вибороли хлопці Коблівської ОТГ.

В результаті місця розподілилися таким чином: I місце – збірна Коблівської ОТГ; II місце – Березанська команда; III місце – баскетболісти Веснянської ОТГ.

ФІНАЛЬНІ змагання III етапу XX обласних спортивних ігор з баскетболу 5x5 серед команд дівчаток загальноосвітніх навчальних закладів Миколаївської області також відбулися в Березанці, 11 березня. У них взяли участь все ті ж збірні команди Березанської, Коблівської та Веснянської об'єднаних територіальних громад. У них все пройшло за такою ж схемою, яку намітили хлопці пару днів тому.

Команда-переможець Коблівської громади зі своїми наставниками Євгенієм Несіним (перший зліва), Миколою Калкутіним (перший справа) та Віктором Бараболою (перший справа в нижньому ряду).

Перша гра команд Коблівської та Березанської громад закінчилась з рахунком 24:21 на користь коблівських спортсменок. У другому поєдинку з результатом 25:17 березанські баскетболістки обіграли веснянську дружину. Затим справжня боротьба розгорнулася між збірними Коблівської та Веснянської громад. І знову фортуна була на боці коблівських дівчаток, які з розгромним рахунком 67:12 вибороли першість. Тож збірні спортсменок Коблівської та Березанської ОТГ, які посіли відповідно I та II місця в баскетбольних змаганнях, поїдуть захищати спортивну честь своїх територій на обласних змаганнях.

Команди-призери нагороджені Грамотами відділу освіти, культури, молоді та спорту Березанської селищної ради

та ДЮСШ. Також було відзначено й кращих гравців команд. Ними стали баскетболісти Березанської збірної Сергій Гедзюк та Карина Щербак-

ва (Краснянська школа), Ігор Ігонькін (Коблівська збірна), Любов Чмельова (Український освітній заклад) та Кирило Скрипник з Ніколо Медведенко – з Веснянської збірної Миколаївського району.

Вітаємо спортсменів та їхніх наставників Віктора Бараболою, Євгенія Несіна та Миколу Калкутін (збірна Коблівської ОТГ), Віктора Гречана, Олександра Лозічного та Віталія Савчука (команда Березанської громади) з перемогою. Бажаємо у майбутньому удачі й підкорення нових спортивних висот, а команді коблівських та березанських баскетболістів і баскетболісток – вдалої гри на обласних змаганнях!

В. ПОЛЯКОВ,
директор Березанської дитячо-юнацької спортивної школи.

Збірна дівчаток Коблівської громади, яка здобула першість в зональних змаганнях з баскетболу, зі своїми тренерами.

20 березня – Міжнародний день щастя

✦ Є така дата

Дев'ять років тому з'явилося одне з найоригінальніших і водночас незвичних свят – Міжнародний день щастя, який відзначають 20 березня. Звісно, на офіційному рівні вихідного нам ніхто не обіцятиме, але від цього дата не стала менш значущою для оптимістів всього світу. Основна мета – нагадати всім, що варто радіти життю і бути вдячним за всі подарунки долі, навіть якщо іноді вона підкидає не надто приємні сюрпризи. На 20 березня

його "призначили" не випадково, адже саме тоді відзначається день весняного рівнодення, коли ніч практично зрівнюється зі світлою частиною доби. Автори ідеї хотіли показати: на щастя абсолютно всі мають рівні права, як і на те, аби щодня зустрічати сонце.

Вигадали його представники Бутану, невеликої держави в Південній Азії, між Індією і Китаєм. Місцевий уряд прагнув "зробити усіх громадян щасливими". Там навіть зробили спеціальну

державну комісію народного щастя й міністерство щастя, а загальноприйняте поняття валового внутрішнього продукту (ВВП) було замінено валовим національним щастям (саме цим показником визначається добробут нації).

Ідея була цікавою, тому одразу знайшла мільйони прихильників, в тому числі – у співтоваристві ООН. Традицій його відзначення ще небагато, втім щороку в різних країнах проводять семінари, конференції й тренінги, учас-

ники яких розповідають про значення щастя для людини та діляться ідеями щодо поліпшення побуту й вдосконалення суспільства. Підтримуючи дану ініціативу, ми щиро бажаємо всім і кожному бути щасливими! Адже навчитися радіти малому не так важко й під силу кожному з нас. Щастя і радість – це брати близьку. Задовольняючись малим багато легше отримати більше. Будьте щасливими, зі святом!

Інформацію готувала
О. КАЛИНА.

Вітаємо!

18 березня на поріг доли
люблого чоловіка, шанова-
ного друга **Олександра
Миколайовича Бондаря**
завітає ювілей – 80-річчя!

Океан щирих поздо-
ровлень лине на адресу
колишнього директора
школи, мудрого та шано-
ваного колеги **Олександра**

Дорогому імениннику в цей
важливий день **дружина
та сім'я Григоренків, Лу-
ховіцьких і Пузирнікових**
дарують цілий оберемок
вітальних рядочків.

За роком рік життя
невпинно лине, дарує ве-
сен веселковий час. У цю
прекрасну ювілейну дни-
ну вітання щирі ти при-
йми від нас. Хай доля тобі
шле добро і щастя, міцне
здоров'я, море благ зем-
них, а щедрі дні, мов руш-
ники квітчасті, нехай ще
довго стеляться до ніг!
Село Дмитрівка.

Миколайовича Бондаря з
нагоди ювілею, який він зу-
стріне 18 березня.

Петять роки в міжзо-
ряний політ та серце хай
про це не знає. Хай воно
б'ється в ритмі літ і до-
брота ніколи не засає.
Хай доля піднесе іще спо-
вна і радості, й наснаги,
і здоров'я, нехай завжди в
душі цвіте весна і серце
згрівається любов'ю!

З повагою – **колектив
Дмитрівської школи.**

Подяки**Дякую за допомогу і за
добру надію для моєї душі**

Професія лікаря, без сумніву, одна з найважливіших,
необхідних і благородних у світі. Фахівці у білих халатах да-
рують людям гарне самопочуття, здоров'я, а часто й саме
життя. Безліч з нас вдячні вам, шановні медики, за вашу
нелегку працю. Свою вдячність колективу Рибаківської ам-
булаторії загальної практики сімейної медицини, на чолі з
сімейним лікарем Катериною Сергіївною Григоренко, хочу
засвідчити і я. Це люди, які не тільки застосовують фаховий
підхід та професіоналізм, а й проявляють людяність, ввічли-
вість, доброту, вміння підтримати і вислухати. Вони дбають
про пацієнтів, не шкодуючи сил та особистого часу. Тож зі
спокійним серцем саме таким медикам можна довірити своє
здоров'я та життя.

Спасибі вам, дорогі наші янголи-охоронці, за добре
серце, щирість і відповідальність, з якими ви ставитеся до
кожного пацієнта. Сердечно дякую за вашу чуйність, надану
допомогу і людяний підхід. Слова подяки також хочу адресу-
вати завідуючій Рибаківською аптекою Ніні Іванівні Коржовій.
Я щиро бажаю всім вам і вашим близьким здоров'я, а також
успіхів і благополуччя в діяльності, миру, достатку, гармонії
та щастя в житті. Низький вам уклін!

Ольга Олександрівна СИГАЄВА,
с. Рибаківка.

Вважати недійсним

договір купівлі-продажу квартири в м. Южне Одеської об-
ласті, №11пр-44-23, посвідченого державним нотаріусом
Юженської міської державної нотаріальної контори Одесь-
кої області та зареєстрованого в реєстрі за №455 від 9 бе-
резня 2000 року.

РОЗШУКУЮТЬСЯ

власники каналізаційної мережі, яка пролягає по земельній
ділянці (кадастровий номер – 4820982200:12:041:0007),
розташованій у межах населеного пункту с. Коблеве,
вул. Миколаївська, Коблівської сільської ради Березан-
ського району Миколаївської області.

**О.О. Береза, тел.: (068)867-47-65; Коблівська сіль-
ська рада: (05153)9-61-42, 9-61-31.**

**Наші душі болять,
а серця наші плачуть**

23 березня минає рік від
того скорботного дня, коли
відійшов у Вічність **КЛЕЙ-
БАТЕНКО Іван Іванович**.
Родина залишилася без до-
рогого, турботливого чоло-
віка та найкращого у світі,
ріднесенького татуса. Так
несподівано його не стало.
Неймовірний біль приголо-
мив усю родину. Кожен з
нас сприйняв його смерть як
дуже болючу втрату. З того
часу пусто стало не лише в
домі, але й у наших серцях.
Жодними словами неможли-
во передати наші страждан-
ня, бо все перед очима той
чорний день, коли він наза-
вжди покинув рідний дім.

Кажуть, що Бог рано за-
бирає найкращих. Так воно і
є, бо наш Іван Іванович був
відповідальною, чуйною,
працьовитою, скромною лю-
диною. А ще – веселим, та-

лановитим, життєрадісним,
всесібно розвинутим. Душу
і серце він вкладав у свою
сім'ю, любив сестер, братів,
племінників. Був щедрим
і щирим у дружбі, до його
слухних порад завжди до-
слуховувалися. Ніколи й
нікого він не залишав поза
увагою.

*Наш тато "був"...
яке жорстоке слово,
Від нього віє холодом
щомить,
На очі сльози набігають
знову й знову,
Душа ридеє й серденько
болить.*

*Він був – хорошим,
добрим, щедрим, милим,
Любив всіх нас, беріг,
допомагає,*

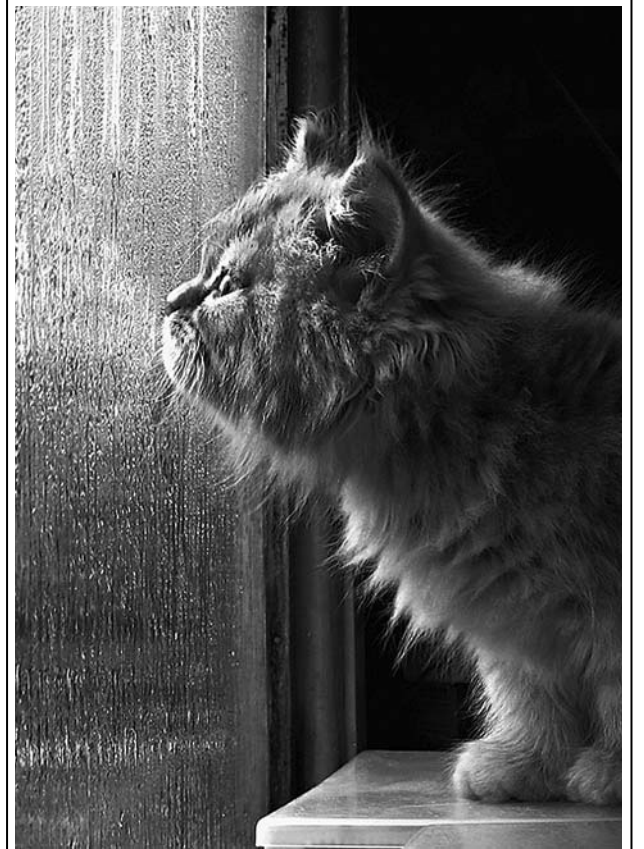
*Підтримував, як міг, –
і ділом, й словом щирим,
Діливсь завжди із нами
всім, що в себе мав.
Нема його – і світ став
чорно-білий,*

*І зморшки болю вже
вкарбовані в чоло,
Лиш в пам'яті живе
татусів образ милий,
Лиш гріє душу споминів
тепло...*

Ріднесенький наш, твій
світлий образ ми збережемо
в пам'яті назавжди. Тож спи
спокійно, наш незабутній.
Просимо усіх, хто знав його,
пом'янути добрим словом.

Сумуючі **родина та
близькі покійного.**

Село Василівка.

Синодики прогнозують**20 березня, субота.**

Вночі + 1... + 2 °С, вдень
+ 6... + 8 °С, хмарно, невели-
кий дощ.

21 березня, неділя.

Вночі – 1... + 1 °С, вдень
+ 6... + 8 °С, мінлива хмар-
ність.

22 березня, понеділок.

Вночі + 1... + 2 °С, вдень
+ 8... + 10 °С, хмарно.

23 березня, вівторок.

Вночі + 1... + 3 °С,

вдень + 8... + 10 °С, ясно.

24 березня, середа.

Вночі + 1... + 3 °С, вдень
+ 13... + 15 °С, сонячно.

25 березня, четвер.

Вночі + 4... + 6 °С, вдень
+ 11... + 13 °С, слабка хмар-
ність.

26 березня, п'ятниця.

Вночі + 1... + 3 °С, вдень
+ 7... + 9 °С, хмарно з про-
ясненням.

Тут має бути ваша реклама

тут має бути ваша реклама

**Пропала радість,
лиш скорбота поряд**

*Закрий очі, уяви зати-
шок. Уяви те місце, де за-
вжди зрозуміють, де немає
зла, де за тобою завжди
тужать. Ти скажеш – немає
такого місця... Ні, є – це ма-
теринське серце! І коли воно
зупиняється – тобі стає
боляче, сумно і самотньо...*

Рік тому, 19 березня, зу-
пинилося серце турботливої
матусі, коханої дружини, лю-
бої сестрички **ШИШКАРЬО-
ВОЇ Лідії Іванівни**. Весь цей
час рідні та близькі люди не

можуть собі пробачити, що
не вберегли, не встигли...

*Скажи, рідненька, ну
чому так сталося?
Ми ж зовсім не чекали,
що підеш...*

*Пропала радість,
залишились жалість
і біль такий, що навіть не
заснеш.*

*Пробач, рідненька, що
ми смерті сторонились,
Бо веть не вірилось, що
не вічно ти живеш,
Ми б день і ніч за тебе
всі молились,
На жаль, уже нічого
не вернеш...*

Нехай же спочиває твоя
душа з миром, рідненька
дружино, матусю, бабусю,
дорога сестричко. Просимо
всіх, хто знав і пам'ятає нашу
Лідочку, пом'янути її добрим
словом та щирою молитвою.

Невтішні **чоловік Вале-
рій, син Євгеній, внук Єгор,
сестри – Лілія, Тамара, Те-
тяна та брат Іван.**
Росія-Тузли.

Сім'я Василенків щиро співчуває родині Дротенків у
зв'язку з великим горем – смертю чоловіка, батька, дідуся
ДРОТЕНКА Михайла Семеновича.

Продаю

БУДИНОК в селі Коблеве, недалеко від моря і лиману,
умєбльований, газифікований, з присадибною ділянкою.
Загальна площа – 116 м², земельна ділянка – 15 соток. Дах
– металочерепиця. Є гараж, підвал, літня кухня, сауна, ба-
сейн для питної води, альтанка, фруктовий сад. Реальним
покупцям – торг; **АВТОМОБІЛЬ** ВАЗ-21104, 2007 року випуску,
сірого кольору. Ціна договірна. Тел.: (063)761-72-89 (Тетяна);

КОРОВУ в селі Виноградне. Тел.: (066)192-28-76;

молоду кітну **КОЗУ** в селі Новофедорівка.
Тел.: (096)534-72-97; 9-47-95;

ПРИЧІП до легкового автомобіля в хорошому стані. Ціна
– 7 000 грн. Тел.: (096)136-88-96.

КУПУЄМО прополіс
МЕД віск
пиліок
мерву

ЗОЛОТИЙ НЕКТАР (068) 230 38 31
(095) 758 90 99

**З питань
оголошень
телефонуйте
за номерами:
2-16-44,
2-15-35,
2-15-05.**

Зупинись, мить!

БЕРЕЗАНЬ
Свідоцтво про держреєстра-
цію друкованого ЗМІ, серії МК
№1106-603/ПР, газета ПП "Ре-
дакція газети "Березань".

Видавець: ПП "Редакція газети "Березань". Індекс – 81101.
НАША АДРЕСА: 57401, смт Березанка, вул. Центральна, 14.
ТЕЛЕФОНИ для довідок: 2-15-05, 2-16-44, тел./факс 2-15-35.
E-mail: berezan_gazeta@ukr.net.

Точність даних і достовірність фактів – на совісті авторів. Думки
авторів публікацій не завжди збігаються з точкою зору редакції.

Обсяг – два друкованих аркуші. Комп'ютерний набір
редакції газети "Березань", зверстано і віддруковано в
обласній друкарні (м. Миколаїв, вул. Георгія Гонгадзе, 3).
Комп'ютерна верстка М.М. Ганжі.
Тираж 1220. Зам. 213. Під. до друку 17.03.2021.

**Редактор
Л. Дехтяренко**